

ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะของเยาวชน ในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ ขอนแก่น

The Effect of Group Counseling to Development for Public Mind the Juvenile Mild
in Welfare School Khonkaen.

พวงเพชร นามวันทา¹⁾ * และ กาญจนา ไชยพันธุ์²⁾

Phaungpet Namwanta¹⁾ * and HanjanaChaiyapan²⁾

¹⁾ สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการให้คำปรึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

Department of Educational Psychology and Counseling, Faculty of Educational, Khon kaen University.

²⁾ รองศาสตราจารย์ สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการให้คำปรึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

Associate Professor, Department of Educational Psychology and Counseling, Faculty of Education, Khon kaen University.

บทคัดย่อ

การวิจัย เรื่อง ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะของเยาวชนในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ขอนแก่น เป็นการวิจัยกึ่งทดลองกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน จำนวน 8 คน โดยกำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ (1) เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะของเยาวชนในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ขอนแก่น และ (2) เพื่อเปรียบเทียบผลของโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะของเยาวชนในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ขอนแก่น ระหว่างกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มและมีการกำหนดสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับเปรียบเทียบข้อมูลก่อนและหลังของกลุ่มทดลองใช้ The Wilcoxon Matched-Pairs Signed-Ranks Test และวิเคราะห์ข้อมูลระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการทดลองใช้ The Mann-Whitney U Test ผลการศึกษา พบว่า

1. นักเรียนที่ได้รับโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มมีจิตสาธารณะเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. นักเรียนที่ได้รับโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม มีจิตสาธารณะมากกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะของเยาวชนในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ขอนแก่น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะ

* Corresponding author. Tel: Mobile+66 (0)9-4507-2349

E-mail address: punpet_nurse@hotmail.com

Abstract

This Research Study on Quasi Experimental Research. The Sample were 8 student, with the objectives of this research were to 1) study with the Program of Group Counseling of development for The Effect of Group Counseling to development for Public Mind the Juvenile Mild in Welfare School Khonkaen. 2) Compare the Public mind of the student who of end the group Counseling Program and the students who did not attend the group Counseling.

The statistic methods for analyzing the data were the Wilcoxon Matched-Pair Significant – Ranks Test and The Mann – Whitney U – Test.

The result showed that 1) the student who participationed in the group Counseling program there were significant level 0.05. 2) The experimental group had higher on Public Mind scores than the control group with the statistical significant at 0.05 level.

Keyword : Group Counseling, development for Public Mind

บทนำ

ปัจจุบัน ประเทศไทยนั้นมีความเจริญรุ่งเรืองในหลายด้าน เนื่องจากการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีที่เพิ่มมากยิ่งขึ้น รวมถึงจากสภาพปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสังคมไทย เช่น ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ ปัญหาทางด้านสังคม ปัญหาทางการเมือง และปัญหาทางด้านวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ที่เปลี่ยนแปลงไป [8] ซึ่งการผลิตเทคโนโลยี การสร้างสิ่งประดิษฐ์แค่เพียงอย่างเดียวไม่ได้แก้ปัญหาไปทุกอย่าง จะเห็นได้จากปัญหาอาชญากรรมที่เพิ่มขึ้นในรูปแบบที่ต่าง ๆ เช่น ปัญหาทางการแข่งขันทางเศรษฐกิจอย่างรุนแรงที่มุ่งการเข้ายึดพื้นที่ทางเศรษฐกิจของกันและกันตลอดจน ปัญหาทางการเมืองที่แบ่งแยกการปกครองที่ยึดตามระบบระเบียบที่แตกต่างกันเหล่านี้ เป็นต้น [1] ทำให้แนวคิดที่สำคัญประการหนึ่ง ผุดขึ้นกลุ่มมนุษยชาติก็คือ นอกเหนือจากการสร้างเทคโนโลยีที่ทันสมัย เป็นความจำเป็นที่มนุษย์จะต้องสร้างจิตสำนึกให้เกิดขึ้นคู่กันไปด้วย การมีจิตสำนึกให้เกิดขึ้นในใจของคนทั่วไป และเป็นสาเหตุที่ทำให้สังคมโดยทั่วไปของประเทศไทย มีค่านิยมที่ให้ความสำคัญในการแสวงหาเงินทอง แสวงหาอำนาจ บารมี มากกว่าที่จะให้ความสำคัญทางด้านจิตใจ สังคมในปัจจุบันจึงกลับเสื่อมโทรมลงอย่างเห็นได้ชัดเจน [3]

ดังนั้น การปลูกฝังความสำนึกให้กับบุคคล เพื่อให้มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม ด้วยเหตุนี้ในปัจจุบัน จึงมีการกล่าวถึงคำว่า “จิตสาธารณะ” เพื่อให้ประชาชนในสังคมได้ตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อสาธารณะมากกว่าตนเอง ซึ่งทุกคนควรต้องมีการให้มากกว่าการรับ เพราะปัจจัยเหล่านี้ ถ้าสามารถปลูกฝังให้เด็กและเยาวชนได้ตระหนักสังคมย่อมได้รับแต่ความสุข ส่วนคำว่า “จิตสาธารณะ” จึงมีความสำคัญต่อชีวิตและความเป็นอยู่ของมนุษย์ โดยส่วนรวม เป็นต้น นอกจากนี้ การปลูกฝังความสำนึก กับบุคคลต่าง ๆ ให้มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคมหรือสาธารณะ จะเป็นการสร้างคุณธรรมจริยธรรม ให้เกิดขึ้นกับบุคคลโดยทั่วไป โดยเฉพาะเด็กและเยาวชน รวมทั้ง ประชาชนทั่วไปในสังคม ปัจจัยเหล่านี้เป็นปัจจัยที่เกิดขึ้นจากภายในกายของคน ดังนั้น “จิตสาธารณะ” จึงเป็นการความสำคัญในการปลูกจิตสำนึกให้ผู้คนรู้จักเสียสละ การร่วมแรงร่วมใจร่วมมือในการทำประโยชน์ เพื่อสังคมและส่วนรวม อีกทั้งจะช่วยลดปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเองและสังคม การช่วยกันพัฒนาคุณภาพชีวิต อันจะเป็นหลักการในการดำเนินชีวิต เป็นการแก้ปัญหาและสร้างสรรค์ เพื่อให้เกิดประโยชน์สุขกับสังคมอย่างได้ผลเป็นเชิงประจักษ์ได้

นอกจากนี้ ในการพัฒนาจิตสาธารณะให้กับเยาวชนหรือผู้เรียนต่าง ๆ นั้น จะต้องมีการพัฒนาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานที่ ๑ คุณลักษณะของคนไทยที่พึงประสงค์ คือ โดยคนไทยต้องเป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุข ตัวบ่งชี้ คือ กำลังกาย กำลังใจที่สมบูรณ์ ความรู้และทักษะที่จำเป็นและเพียงพอในการดำรงชีวิต และการพัฒนาสังคม ทักษะการเรียนรู้และการปรับตัว ทักษะทางสังคม คุณธรรม จิตสาธารณะและจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก โดยมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องด้านต่าง ๆ ให้กับผู้เรียน รวมถึงการรู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวม และของประเทศชาติ และเพื่อความมั่นใจว่า คุณลักษณะที่พึงประสงค์ดังกล่าวได้เกิดขึ้นกับผู้เรียนในระดับสถานศึกษา จึงกำหนดไว้ในมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ซึ่งจะเห็นได้ว่า พระราชบัญญัติการศึกษา หลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐานได้ให้ความสำคัญกับการมีจิตสาธารณะ ที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม การรู้จักดูแลของส่วนรวม รวมถึงรู้จักการรักษามูลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ ถ้าบุคคลมีจิตสาธารณะบกพร่อง มีน้อยหรือขาดไป จะส่งผลกระทบต่อหลายระดับ ทั้งต่อตนเอง ครอบครัว องค์กร ชุมชนประเทศชาติ และมีผลต่อระดับโลกตามมา [1]

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะที่เคยเข้าไปฝึกงานในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ขอนแก่น และได้ทำการพูดคุยปัญหาที่พบกับครูผู้สอนในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ ทำให้ผู้วิจัย พบว่า ปัจจุบันนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ขอนแก่นหลายคน มีปัญหาในเรื่องของการมีจิตสาธารณะ เนื่องจากเด็กนักเรียนเหล่านี้ ขาดผู้ปกครอง ขาดความอบอุ่น การไม่มีตัวแบบในการดำรงชีวิต และเป็นเด็กนักเรียนที่มีปัญหาที่เกิดมาจากปัญหาด้านครอบครัว รวมถึงได้รับอิทธิพลจากปัญหาทางสังคม ๆ จึงทำให้เด็กนักเรียนเหล่านี้ ต้องได้รับการพัฒนาในด้านจิตสาธารณะเพิ่มเติม เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ที่ปรากฏในสังคมปัจจุบัน ทำให้มีผล

ต่อสภาพจิตใจของคนในสังคม จะเห็นได้ว่าส่วนใหญ่ของสมาชิกสังคมโลกจะมีลักษณะของกระบวนการคิดและการปฏิบัติที่คล้ายคลึงกันของประชาชนในสังคม คือ (1) เป็นสังคมที่จิตใจของคนมีความทะเยอทะยาน ฟุ้งเฟ้อ ด้วยมุ่งแต่การแสวงหาวัตถุมหาเป็นองค์ประกอบสำคัญในการดำเนินชีวิตจึงเป็นจิตใจที่มุ่งทำลายธรรมชาติ มุ่งทำลายล้างซึ่งกันและกัน เพื่อเอาชนะแข่งขันทางเศรษฐกิจ การผลิตอาวุธสงครามที่ร้ายแรง จึงเป็นสินค้าที่แข่งขันกันในตลาดโลก (2) จิตใจที่ติดยึดกับความเชื่อในประสิทธิภาพของความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทางการแพทย์ จึงเป็นสังคมที่มุ่งแสวงหาความพยายามเอาชนะเวลาของธรรมชาติในทุกทาง (3) สภาพจิตใจของสมาชิกในสังคมที่เต็มไปด้วยความวิตกกังวล ความเครียดจากการบีบบังคับของสภาพแวดล้อม ที่เป็นผลจากการประยุกต์ระบบบริโภคนิยมให้กับการดำเนินชีวิต อัตราของคนป่วยเป็นโรคเครียดที่เพิ่มมากขึ้น และ (4) ค่านิยมในสังคม

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษาวิจัย เรื่อง ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะของเยาวชนในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ขอนแก่น ซึ่งผู้วิจัยมีมุ่งหวังเพื่อให้ผลที่ได้รับหรือข้อค้นพบจากการวิจัยในครั้งนี้ จะสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาเพื่อให้ผู้เรียนในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ขอนแก่นให้มีการพัฒนาให้เกิดจิตสาธารณะ และผู้วิจัยมีความมุ่งหวังเพื่อให้ผู้ที่สนใจทั่วไปรวมถึงนักวิจัยท่านอื่นสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการวิจัยในครั้งนี้ ไปใช้ต่อยอดและพัฒนาแก่นักเรียนที่อยู่ในสถานศึกษาอื่นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษามูลของโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะของเยาวชนในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ขอนแก่น
2. เพื่อเปรียบเทียบผลของโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะของเยาวชนในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ขอนแก่น ระหว่างกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม

เพื่อพัฒนาจิตสาธารณะของเยาวชนในโรงเรียน
ศึกษาสงเคราะห์ขอนแก่น และกลุ่มที่ไม่ได้รับโปรแกรม
การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะ
ของเยาวชนในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ขอนแก่น

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับ
โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อพัฒนา
จิตสาธารณะของเยาวชนในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์
ขอนแก่น มีจิตสาธารณะเพิ่มขึ้น
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับ
โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อพัฒนา
จิตสาธารณะของเยาวชนในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์
ขอนแก่น มีจิตสาธารณะมากกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับโปรแกรม
การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะ
ของเยาวชนในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ขอนแก่น

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนสังคmsgเคราะห์
ขอนแก่น ที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนสังคmsgเคราะห์
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 90 คน และมีกลุ่ม
การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง คือ (1) กลุ่มเยาวชนทดลอง
ที่จะจัดการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มในด้านของจิตสาธารณะ
จำนวน 8 คน และ (2) กลุ่มเยาวชนที่จะใช้การจัดการ
เรียนการสอนแบบปกติ จำนวน 8 คน รวมเยาวชน
ทั้งสิ้น จำนวน 20 คน
2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา อันได้แก่ ตัวแปร
ต้น คือ โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อการ
ให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะของ
เยาวชนในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ขอนแก่น และ
ตัวแปรตาม คือ จิตสาธารณะของนักเรียนที่ศึกษา
อยู่ในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ จังหวัดขอนแก่น
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบวัดจิต
สาธารณะตามโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม
เพื่อพัฒนาจิตสาธารณะของเยาวชนในโรงเรียน

ศึกษาสงเคราะห์ขอนแก่น มี 3 องค์ประกอบ คือ ด้าน
ความคิด ด้านความรู้สึก และด้านการกระทำ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยดำเนินการ
ทดลองกับกลุ่มทดลองเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะ
ของเยาวชนในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ขอนแก่น
จำนวน 10 ครั้ง ครั้งละประมาณ 45-55 นาที สัปดาห์
ละ 1 ครั้ง ส่วนกลุ่มควบคุมไม่ได้รับการฝึกตาม
โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อพัฒนาจิต
สาธารณะของเยาวชนในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์
ขอนแก่น

5. การวิเคราะห์ข้อมูลปริมาณ ผู้วิจัยจะใช้
สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน (S.D.) รวมถึงการเปรียบเทียบความ
แตกต่างของคะแนนจิตสาธารณะ ก่อนการทดลองกับ
หลังการทดลองในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
ทดลองจนใช้สถิติทดสอบ The Wilcoxon Matched
Pairs Signed-Ranks Test และเปรียบเทียบความ
แตกต่างของคะแนนจิตสาธารณะระหว่างกลุ่มทดลอง
กับกลุ่มควบคุมที่เป็นอิสระต่อกัน ด้วยการใช้สถิติ
ทดสอบ The Mann – Whitney U Test

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. กลุ่มทดลองมีจิตสาธารณะ ก่อนการทดลอง
ของกลุ่มทดลอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 86.50 และค่าส่วน
เบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.70 เมื่อพิจารณาจากหลัง
ทดลองของกลุ่ม พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 111.83
และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 10.2
2. กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยก่อนทดลองเท่ากับ
87.75 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.50
เมื่อพิจารณาหลังทดลอง พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ
86.00 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 12.400
จึงสรุปได้ว่า คะแนนจิตสาธารณะของกลุ่มทดลอง
มีค่าเฉลี่ยหลังทดลองเพิ่มขึ้น 25.38 ส่วนคะแนน
จิตสาธารณะของกลุ่มควบคุม มีค่าเฉลี่ยลดลง -1.75
3. คะแนนจิตสาธารณะของกลุ่มทดลองมีค่า
เฉลี่ยเท่ากับ 3.61 และกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ
2.85 และจากการทดสอบความแตกต่างของคะแนน

จิตสภาวะก่อน-หลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ด้วยสถิติ The Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test นั้น พบว่า มีค่า Z เท่ากับ -2.668 และมีค่า p-value เท่ากับ 0.008 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 แสดงว่าคะแนนจิตสภาวะของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีจิตสภาวะเพิ่มขึ้นมากกว่ากลุ่มควบคุม

4. คะแนนจิตสภาวะของกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 และกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.85 และจากการทดสอบความแตกต่างของคะแนนจิตสภาวะก่อน-หลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ด้วยสถิติ The Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test นั้น พบว่า มีค่า Z เท่ากับ -2.668 และมีค่า p-value เท่ากับ 0.008 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 แสดงว่าคะแนนจิตสภาวะของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

5. กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีระดับความคิดเห็นในการตอบแบบวัดจิตสภาวะ (สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2) แตกต่างกันโดยพิจารณาจากค่า Sig จะพบว่า มีระดับนัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่า 0.05 (Sig=0.01) จึงสรุปได้ว่า ความคิดเห็นในการตอบแบบวัดจิตสภาวะ (สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2) ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

การอภิปรายผล

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อพัฒนาจิตสภาวะของเยาวชนในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ขอนแก่น มีจิตสภาวะเพิ่มขึ้น ผลการวิจัยพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อพัฒนาจิตสภาวะของเยาวชนในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ขอนแก่น มีจิตสภาวะเพิ่มขึ้นภายหลังจากการได้รับการฝึกจากโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อพัฒนาจิตสภาวะ

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อพัฒนาจิตสภาวะของเยาวชนในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ขอนแก่น มีจิตสภาวะมากกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อพัฒนาจิตสภาวะของเยาวชนในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ขอนแก่น พบว่ากลุ่มทดลองที่เข้ารับโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อพัฒนาจิตสภาวะ มีจิตสภาวะมากกว่ากลุ่มควบคุมที่ไม่เข้าร่วมโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อพัฒนาจิตสภาวะ อีกทั้งนักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า การเข้ากลุ่มให้คำปรึกษาครั้งนี้ทำให้เห็นถึงข้อดีของการพัฒนาจิตสภาวะ และทำให้ตนเองพบว่า ตนเองนั้นมีคุณค่าต่อสังคม รวมถึงตนเองสามารถจะสร้างประโยชน์ต่อสังคมในการดูแลสภาวะประโยชน์ต่าง ๆ ได้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ [4] ที่พบว่า การพัฒนาจิตสภาวะของนักเรียนประถมปีที่ 6 จำนวน 29 คนนั้น ควรจะต้องให้ความสำคัญกับแผนการเรียนรู้ และกิจกรรมแนะแนว ซึ่งหลักการใช้กิจกรรมแนะแนว นักเรียนกลุ่มตัวอย่างจะเกิดจิตสภาวะเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ซึ่งจากสามติดฐานดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อพัฒนาจิตสภาวะของเยาวชนในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ขอนแก่น กลุ่มทดลองที่ได้รับเข้าการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อพัฒนาจิตสภาวะ มีจิตสภาวะเพิ่มมากขึ้น อันเป็นผลมาจากการพัฒนาจิตสภาวะนั้น นักเรียนมีความพร้อมและมีการเปิดใจรับการเข้ารับการฝึกเป็นอย่างดี ประกอบกับในการศึกษาของ วราภรณ์สถาพรพิบูลย์ [4] ที่พบว่า หากนักเรียนมีความพึงพอใจและมีการเปิดรับเพื่อพัฒนาจิตสภาวะของตนเอง และสอดคล้องกับการศึกษาของ วิทย์พัฒนท สีหา [5] ที่พบว่า สุเทพ แก้ววงหิว [7] วีรวรรณ ไพรสิงห์ [6] แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ส่งผลทางบวกต่อจิตสภาวะโดยรวมและด้านการถือเป็นหน้าที่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านการใช้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ซึ่งสามารถอธิบายได้ด้วย ทฤษฎีแรงจูงใจเกี่ยวกับความต้องการของมาสโลว์ ที่ได้นำเสนอเกี่ยวกับขั้นตอนหรือลำดับขั้นความต้องการ จะพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักเรียน จะมีผลมาจากการที่นักเรียนผู้นั้น มีการปฏิบัติได้อย่างถูกต้องตามหลักการ ตามหน้าที่ ตามพฤติกรรมที่ได้รับมาจากการเรียนรู้ในห้องเรียนและนอกห้องเรียน เป็นต้น ซึ่งการกระทำดังกล่าวนั้น จะต้องไม่ให้ขัดต่อความรู้สึกของผู้อื่น หรือผิดต่อระเบียบสังคม เป็นต้น รวมถึงในค่านิยมของสังคมไทยนั้น ถือได้ว่า มีผลทางบวกต่อจิตสาธารณะโดยรวมและรายด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นผลมาจากขนบธรรมเนียมวัฒนธรรม ประเพณีต่างๆ ที่ประเทศไทยมีการสอนกันมา รวมทั้งการสอนจากทางโรงเรียน และการส่งเสริมประสบการณ์ต่างๆ ในชีวิตของนักเรียนแต่ละคน และค่านิยมสามารถใช้เป็นมาตรฐานหรือเกณฑ์ในการตัดสินใจหรือเลือกที่จะกระทำหรือไม่กระทำ หรือเป็นเครื่องกระตุ้นให้นักเรียนมีแบบแผนในการปฏิบัติตนให้มีคุณค่า และมีจิตสาธารณะที่เหมาะสมต่อการดำเนินชีวิตในสังคมปัจจุบัน ต่อไปในอนาคต

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. ในการนำเครื่องมือวัดจิตสาธารณะของนักเรียน ไปใช้นั้น ควรจะต้องมีการจัดทำคู่มือการใช้งานอย่างเป็นระบบ เข้าใจง่าย และควรมีการหาหัวหน้าของคณะต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผลจากการทดลองใช้เครื่องมือจะทำให้ผู้วิจัยทราบว่า ค่าความเที่ยงของเครื่องมือที่ให้ครูสังเกตนักเรียนจะมีค่าความเที่ยงสูงที่สุด
2. ในการพัฒนาจิตสาธารณะนั้น จะต้องให้ครู อาจารย์ คนในชุมชน และครอบครัว หน้าที่ถ่ายทอดพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เหมาะสม โดยผ่านการอบรมเลี้ยงดูซึ่งจะมีอิทธิพลต่อเด็กหลาย ด้านซึ่งสถาบันดังกล่าวข้างต้น จะเป็นพื้นฐานแรกที่จะปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีให้เด็กได้เรียนรู้ และมีจิตสาธารณะที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง และต่อสังคม

เอกสารอ้างอิง

- [1] นเรศวรวิชาการ. จิตสาธารณะ. เอกสารทางวิชาการ. สถาบันบริการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. มหาวิทยาลัยนเรศวร. 2553.
- [2] นวรินทร์ ตาก้อนทอง. จิตสาธารณะ. บทความเรื่องบทความเรื่อง จิตสาธารณะ. สืบค้นเมื่อวันที่ 3 เมษายน 2556, จาก coolpank.files.wordpress.com/. 2556.
- [3] บุญิกา จันทโรตตุ. การสร้างจิตสาธารณะในสังคมไทย. ฝ่ายบริการเผยแพร่ทางไกล. สำนักการศึกษาต่อเนื่อง. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. 2556.
- [4] วราภรณ์ สถาพรพิบูลย์. รายงานผลการพัฒนาจิตสาธารณะนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้กิจกรรมแนะแนว. เทศบาล 2 (แม่ต๋ำตรุนเวทย์) ตำบลแม่ต๋ำอำเภอเมือง จังหวัดพะเยา. 2552.
- [5] วิทย์พัฒนท สีหา. ปัจจัยที่สัมพันธ์กับจิตสาธารณะของนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยมหาสารคาม. JBSD Vol.1 No.1 January 2009 (วารสารพฤติกรรมศาสตร์เพื่อการพัฒนา ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 มกราคม 2552). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2553.
- [6] วีรวรรณ ไพรสิงห์. การพัฒนาชุดกิจกรรมโยนิโสมนสิการเพื่อพัฒนาการมีจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. การศึกษามหาบัณฑิต. สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา. มหาวิทยาลัยนเรศวร. 2554.
- [7] สุเทพ แก้ววงหิว. รายงานผลการดำเนินงานโครงการส่งเสริมจิตสาธารณะ โรงเรียนบ้านนาทุ่งใหญ่ จังหวัดพิษณุโลก. งานวิจัยในชั้นเรียน. โรงเรียนบ้านนาทุ่งใหญ่. จังหวัดพิษณุโลก. 2553.
- [8] อุไรวรรณ ธนสถิต. วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย. อาจารย์ประจำสาขาวิชาการศึกษาทั่วไป คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย. 2556.